Johan i Storlycke berättade 1932 (LUFA 3620)

I Hättebo var det en som hade tomte, och i Långö hade mjölnaren en. Det satte de ut gröt till dem julakvällen. Se att tomten hjälpte mjölnaren är säkert, för var det så lite vatten, så det knappt rann, så mol han ändå för fullt

På min gårabit var det en hel del apler och andra trän och enebuskar, som de hade satt bort tandvärk i. Se, det skulle vara träd, som bar frukt - eken har ju ollon - och så skulle de stå norr om byggningen. Det tog de en pinne eller spik och petade med i tanden, så det blödde, och satte sen in den i trädet

Ett sånt träd var det sen ingen som torde ta ner. Det var väl en här i Långö-byn, som tog ner en en, men han fick så mycket tandvärk, så han trodde han skulle dö. Och sen stog där ett par andra trän, som var likadant gjort med, men dem tordes han inte hugga ner själv utan bad andra. Och han bjöd dem dubbelt pris, men det var lögn han fick någon att ta ner dem. Till slut fick han bränna upp dem

Jag hade också en stor apel, men den tog jag ner själv. Det var en gammal käring, som lärde mig, att en skulle ta den första spånan en högg av ett sådant träd och stoppa den i fickan, så fick en inte det onda som var isatt. Det gjorde jag, och sen hade jag inte ont av det

Ormar kunde de stämma möte med, det har jag själv sett bevis på. Far var ute en gång och fick se en stor huggorm, och han tänkte han skulle pröva. Han sa till ormen: "Om 5 minuter skall du möta mig här, eljest skall ditt eller mitt liv gälla." Och så fick de lov att sticka ner en kniv eller nåt slags stål i jorden. Far gjorde en krisse med en kniv och satte sen ner den. Sen tog han och hängde sin klocka i ett träd och satte sig att vänta. När det hade gått 4 1/2 minut, satte ormen upp huvet i ett mullsorkahål, men då var det litet för tidigt, så han stack ner det igen. Men när det bara var några sekunder kvar, stack han opp huvet igen och rann bort till kniven och la sig innanför krissen och far slog honom där. Och den tron hade de förr, att om de inte slog en orm, som de hade satt möte med, så vok (vaktade) han på dem, så länge de levde

I Långö på ett ställe var det en käring, som alltid på julakvällen tog och satte ner maten som blev kvar, under bordet - varför sa hon aldrig - men det var ju så många i rörelse den där natten, så det var väl de som skulle ha't

Vid gamle midsommar, den 6 juli, kunde de få se lite mer än annars, liksom på julnatten. Far hade varit nere i Sandvik en kväll och suttit länge, och när han gick hem på kvällen - det var lite skumt då - sa bonden till honom: "Laga nu så du får se nåt, för i kväll har vi gamle midsommar." Far hade inte tänkt på det. Men när han gick förbi Intäkt, såg han hur de stog oppställda kring en likkista och hörde, hur de sjongde ut liket. Men han tyckte det var otäckt att möta dem, så han gick en omväg för att slippa

I Långö bodde det en handlare som hetade Nyberg. Nu bodde det intill ett par gamla ogifta fruntimmer, och han slängde till de där ett sketord en gång, för att de inte hade fått någon karl. Men det skulle han ha aktat sig för, för han rådde knappast med att fara förbi deras stuga sen och så långt deras ägor var. Hästen drog och drog, så han kunde öda sig, men det var knappt han kom någon vart ändå. Men så rann där en bäck, och där tröt deras ägor, och när hästen kom dit, så drog han till, så han höll på att falla omkull. Se där släppte de alltid

---

Isak Claesson från Timmerhult har hört berättas:
Min farmors far (Karl Johan Strömberg) hade en spiksmed, men det blev aldrig någon spik av hans arbete. Då gick Strömberg till en klok i Pjätteryd i Kronobergs län, och han sa: "Den spiken har I tvärt utanför smedja. Titta i hjulhuset. Om I vill veta, vem som har tagit spiken från Er, ska I ställa en sup och en smörgås på smeastädet på julafton, och smeaslägga skall I lägga jämte. På julakvällen ska I gå dit, och den I får se, ska I ta med er till kyrka i grannsockna på julotta." - När han kom hem tittade Strömberg i hjulhuset, och där hade smeden buntat ihop spikarna tjogvis och hängt dom. Dom skulle han sälja sen i lönndom
På julafton satte Strömberg en sup och en smörgås på smeastädet och la slägga jämte städet. Sen på julakvällen gick han dit igen och stängde dörren om sig. Men när han stängt dörren, for slägga iväg och slog i dörren, så den gick opp